

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАУКОВИЙ ЧАСОПИС

НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ М. П. ДРАГОМАНОВА

Серія 5

*Педагогічні науки:
реалії та перспективи*

Випуск 23

НБ НПУ

100084447

Київ

Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова

2010

УДК 06
0.51
ББК 95
Н 34

Фахове видання затверджене Президією ВАК України 2004 р., бюлетень № 8 (педагогічні науки)
(Додаток до постанови президії ВАК України від 30 червня 2004 р. № 3-05/7)

Державний комітет телебачення і радіомовлення України
Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації Серія КВ № 8811 від 01.06.2004 р.

Схвалено рішенням Вченої ради НПУ імені М. П. Драгоманова
(протокол № 13 від 27 травня 2010 р.)

Редакційна рада:

В. П. Андрущенко	доктор філософських наук, професор, член-кореспондент НАН України, академік НАПН України, ректор НПУ імені М. П. Драгоманова (<i>голова Редакційної ради</i>)
А. Т. Авдієвський	почесний доктор, професор, академік АПН України
В. П. Бех	доктор філософських наук, професор
В. І. Бондар	доктор педагогічних наук, професор, академік АПН України
Г. І. Волинка	доктор філософських наук, професор (<i>заступник голови Редакційної ради</i>)
В. Б. Євтух	доктор історичних наук, професор, член-кореспондент НАН України
П. В. Дмитренко	кандидат педагогічних наук, професор
І. І. Дробот	доктор історичних наук, професор
М. І. Жалдак	доктор педагогічних наук, професор, академік АПН України
Л. І. Мацько	доктор філологічних наук, професор, академік АПН України
О. С. Падалка	доктор педагогічних наук, професор
В. М. Синьов	доктор педагогічних наук, професор, академік АПН України
М. І. Шкіль	доктор фізико-математичних наук, професор, академік АПН України
М. І. Шут	доктор фізико-математичних наук, професор, член-кореспондент АПН України
О. Г. Ярошенко	доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПН України

Редакційна колегія:

В. І. Бондар	доктор педагогічних наук, професор, дійсний член АПН України;
О. Л. Биковська	доктор педагогічних наук, професор;
В. В. Борисов	доктор педагогічних наук, професор;
Л. П. Вовк	доктор педагогічних наук, професор;
П. В. Дмитренко	кандидат педагогічних наук, професор (<i>відповідальний редактор</i>);
М. І. Жалдак	доктор педагогічних наук, професор, дійсний член АПН України;
Л. Л. Макаренко	кандидат педагогічних наук, доцент (<i>відповідальний секретар</i>);
В. В. Обозний	доктор педагогічних наук, професор;
В. П. Сергієнко	доктор педагогічних наук, професор;
В. Д. Сиротюк	доктор педагогічних наук, професор;
О. Г. Ярошенко	доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПН України
С. М. Яшанов	кандидат педагогічних наук, професор

Н 34

НАУКОВИЙ ЧАСОПИС НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ М. П. ДРАГОМАНОВА. Серія № 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. – Випуск 23 : збірник наукових праць / за ред. В. П. Сергієнка. – К. : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2010. – 390 с.

УДК 0.51
ББК 95

У статтях розглядаються результати теоретичних досліджень і експериментальної роботи з питань педагогічної науки; розкриття педагогічних, психологічних та соціальних аспектів, які обумовлюють актуалізацію поставленої проблеми і допоможуть її вирішувати на сучасному етапі розвитку освіти.

© Автори статей, 2010
© Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2010
© Редакційна рада, 2010

У-116406 6 ж 02

А. О. Вайсенберга. – М. : Наука 1986. – 336 с.

Summary

The method of the use of on-line tutorial "STRUM" is described in the article, C++ developed from a using language. A laboratory physical experiment is fixed in basis of development. The electric current through a vacuum triode is description. A Maxwell distributing of molecules is shown.

Keywords: PC program, method of the use, distributing of Maxwell, vacuum triode, current of satiation.

Єфименко В. В.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ НАВЧАННЯ ТЕМИ "ЕЛЕКТРОННІ ПРЕЗЕНТАЦІЇ"

В статті на прикладі вивчення теми "Електронні презентації" даються методичні рекомендації, які сприятимуть умінню спланувати і здійснити науковий пошук, розробити замисел, організувати і здійснити дослідно-експериментальну роботу, зацікавити студента до навчання і отримання задоволення від результатів виконання. Описані основні принципи розробки електронних презентацій. Описано основні етапи розробки і створення власної презентації, в процесі чого студенти виконують роботу, в якій перевіряється сформованість наступних знань і умінь: теоретичних положень когнітивної психології про методи пізнання, уміння реалізації ідеї, процесу, поняття мультимедіа-засобами, уміння використовувати програмно-технічне забезпечення мультимедіа-технології, уміння використовувати глобальну мережу Internet для пошуку необхідних даних і їх цілеспрямованого застосування в мультимедійній презентації. В результаті цього студент впевнено користується новітніми інформаційними технологіями, що в подальшому навчання знімає проблеми у використанні мультимедійних пристроїв та програмних засобів.

З точки зору сучасної дидактики та психології оволодіння самим змістом курсу інформатики не веде автоматично до розвитку мислення чи дослідницьких умінь студентів. Необхідно сформувати таке вміння. Проблема вимагає пошуку нових підходів до удосконалення змісту, форм, методів та засобів навчання. Знання, що здобуваються студентами у ВНЗ, у переважній більшості випадків не є дієвими, оскільки випускник не вміє їх використовувати у конкретних ситуаціях. З року в рік студента стає все важче зацікавити і навчити, підготувати відповідного фахівця, який після завершення навчання продовжить удосконалювати отримані знання, покращувати рівень підготовки.

Навчально-дослідницька діяльність – це вища форма навчальної діяльності, самостійна робота студентів, яка, насамперед, добровільна за вибором та внутрішньо мотивована.

Дослідницькі уміння – уміння спланувати і здійснити науковий пошук, розробити замисел, логіку і програму дослідження, відібрати наукові методи і вміло їх застосувати, організувати і здійснити дослідно-експериментальну роботу, опрацювати, проаналізувати й оформити у вигляді наукового тексту отримані результати, сформулювати висновки та успішно їх захистити перед товариством провідних учених і спеціалістів у даній науковій галузі.

Компетентнісний підхід у навчанні полягає в розвитку у студентів компетентностей, якими визначається їх успішна адаптація в суспільстві. Компетентність можна визначити як здатність і готовність застосовувати знання, уміння і особисті якості для успішної діяльності в певній галузі. Компетентність визначає ступінь оволодіння певною діяльністю.

Система компетентностей в освіті має ієрархічну структуру, рівні якої складають:

– ключові компетентності;

- загально-галузеві компетентності;
- предметні компетентності [1].

Компетентностей можна досягти лише своєю особистою активною та продуктивною діяльністю, особистою творчістю, особистим досвідом через пізнання соціального досвіду, його критичне осмислення.

Напрями набуття компетентностей:

- володіти методологією дослідження індивідуально та суспільно значущих задач комп'ютерно-алгоритмічними методами; розуміти переваги та обмеженість цих методів, оцінювати на практиці ефективність;
- володіти методологією використання професійних програмних засобів, розуміти переваги та обмеженість засобів, оцінювати на практиці їх ефективність;
- аналізувати ефективність розв'язання індивідуально та суспільно значущих задач з використанням ІКТ;
- формулювати (ставити) завдання на основі аналізу суспільно та індивідуально значущих проблем;
- рефлексувати власний досвід розв'язання задач та подолання перешкод із метою постійного вдосконалення власної методології проведення досліджень.

Дослідницький підхід у навчанні – це розгляд кожного курсу, кожної теми курсу, кожного питання з точки зору дослідження [2]

Проаналізувавши вище сказане розглянемо на прикладі вивчення теми “Електронні презентації” завдання та методичні рекомендації, які сприятимуть умінню спланувати і здійснити науковий пошук, розробити замисел, організувати і здійснити дослідно-експериментальну роботу, зацікавити студента до навчання і отримання задоволення від результатів виконання.

Перед впровадженням даного підходу викладачу потрібно чітко уявляти кінцевий результат і етапи розроблених завдань та вправ а також дотримуватись основних принципів розробки електронних презентацій.

Розглянемо детальніше ці принципи:

Оптимальний об'єм.

Спостереження показують, що найбільш ефективний зоровий ряд об'ємом не більше 80 слайдів. Зоровий ряд з більшого числа слайдів викликає стомлення, відволікає від суті явищ. Для виступу пропонується часу не більше 5 хвилин, тому і кількість слайдів має бути не більше 20-30.

У зв'язку з цим встає проблема відбору матеріалу для презентації. Не слід поміщати зображення, що відносяться до понять, на ґрунтовне розкриття яких доповідач не розраховує [6]. Не повинно бути “зайвих” слайдів, які не супроводжуються поясненням. Необхідно виключити дублюючі, схожі слайди.

Доступність.

Обов'язкове врахування вікових особливостей і рівня підготовки глядачів. Потрібно забезпечувати розуміння сенсу кожного слова, пропозиції, поняття, розкривати їх, спираючись на знання і досвід учнів, використовувати образні порівняння.

Науковість.

Яскраві картинки не повинні суперечити реальним фактам. Неприпустимо добиватися барвистості, зміни масштабів зображень і тому подібне в збиток достовірності.

Різноманітність форм.

Ця вимога припускає реалізацію індивідуального підходу до індивідуальних можливостей сприйняття запропонованого матеріалу. Індивідуальний підхід може забезпечуватися різними засобами наочності, декількома рівнями диференціації при пред'явленні матеріалу по складності, об'єму, змісту [6]. Різні люди через свої індивідуальні особливості сприймають краще дані, представлені різними способами. Хтось краще сприймає фотографії, хтось схеми або таблиці і так далі.

Для підвищення наочності рекомендується використання таблиць і схем. Роз'яснювальні таблиці в стислому вигляді полегшують розуміння теоретичного матеріалу, сприяють свідомому його засвоєнню і запам'ятовуванню. Порівняльні таблиці здійснюють зіставлення і зіставлення матеріалу і є одним з видів його угруповання. Порівнюватися можуть будь-які елементи: істотні зіставні ознаки історичних, соціальних, економічних і політичних об'єктів, типи господарств, типи темпераменту людини і тому подібне.

Узагальнювальні або тематичні таблиці підводять підсумок запропонованому матеріалу, сприяють формуванню понять. Узагальнюючи що-небудь, в логічній послідовності перераховуються основні риси явищ, подій, процесів і тому подібне

Необхідність використання таблиць:

– підвищити зорову наочність і полегшити сприйняття того або іншого смислового фрагмента тексту;

– здійснити певне порівняння двох і більше об'єктів (події, факти, явища, персони, предмети, фрагменти текстів і ін.);

– здійснити групування багатьох об'єктів;

– провести систематизацію об'єктів;

– класифікувати і зв'язати компоненти в рамках теми, що доповідається.

Основні правила створення таблиць:

– у таблиці повинна бути мінімальна кількість коментуючого матеріалу;

– верхні, нижні і бічні поля таблиці повинні мати відступи;

– колірна палітра таблиці не повинна бути строкатою.

Врахування особливості сприйняття матеріалу з екрану.

Відомо, що око і мозок здатні працювати в двох режимах: у режимі швидкого панорамного огляду за допомогою периферійного зору і в режимі повільного сприйняття детальної інформації за допомогою центрального зору. При роботі в режимі периферійного зору система око-мозок майже миттєво сприймає велику кількість матеріалу, при роботі в режимі центрального зору – проводиться ретельний послідовний аналіз. Отже, коли людина читає текст, та ще з екрану комп'ютера, мозок працює в сповільненому режимі. Якщо ж дані представлені в графічному вигляді, то око перемикається в другий режим, і мозок працює швидше [7].

Саме тому в презентаціях бажано звести кількість текстових даних до мінімуму, замінивши їх схемами, діаграмами, малюнками, фотографіями, анімаціями, фрагментами фільмів [8, 9]. В презентаціях краще залишити текст тільки у вигляді імен, назв, числових значень, коротких цитат. Краще уникати великої кількості цифр. Числові величини має сенс замінити порівняннями. Текст повинен бути написаний достатньо крупним шрифтом (не менше 20 розміру)

Крім того, поняття і абстрактні положення до свідомості учнів доходять легше, коли вони підкріплюються конкретними фактами, прикладами і образами; і тому для розкриття їх необхідно використовувати різні види наочності [5].

Правда, на цьому шляху теж є свої мінуси. Досвід роботи показує, що потік одних тільки яскравих зображень сприймається теж не дуже добре. Увага, спочатку мимовільна, швидко падає, переходячи в довільну, підтримка якої вимагає вже великих зусиль, як з боку доповідача, так і з боку глядачів.

Добрий результат по перемиканню уваги дає застосування відеофрагментів, особливо озвучених. Вони майже завжди викликають пошкваллення в аудиторії. Глядачі втомлюються від голосу одного доповідача, а тут увага перемикається, і тим самим підтримується гострота сприйняття.

Дуже важливим є співвідношення кількості різних елементів презентації і їх послідовність. Зрозуміло, що необхідно чергувати статичні зображення, анімацію і відеофрагменти. Проте практика показує, що просте послідовне чергування елементів не зовсім виправдано – глядачі звикають до нього, і увага розсівається. Правильніше використовуватиме ефект несподіванки і різноманітні анімаційні прийоми.

Цікавість.

Розумне включення в презентацію смішних сюжетів, відомих героїв створюють позитивний емоційний настрій, що сприяє засвоєнню матеріалу і кращому запам'ятовуванню.

Краса і естетичність.

Важливу роль грають колірні поєднання і витриманість стилю в оформленні слайдів, музичний супровід. Принцип єдності вимагає, щоб використовувані кольори були як можна ближчі один до одного, а в ідеалі були б одним і тим же кольором. Пропонується обмежувати спектр кожної окремої композиції невеликою кількістю кольорів, як правило: три – чотири, використовуючи кожен колір для декількох різних елементів. Ці елементи можуть бути, як різними, так і близькими по функціях і оформленні. Інколи, принцип єдності є основним при підборі кольорів, які мають бути різними. Позитивне відчуття залишають презентації виконані в одній колірній гаммі. Наприклад, зі світлими тонами основного кольору для фону, темними, – для тексту, і насиченими для декоративних елементів. Проте дуже близькі кольори композиції можуть дратувати своєю близькістю, а відсутність контрасту роблять її нудною.

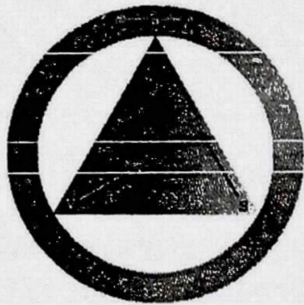

Рис. 1. Система кольорів HSV

Не можна користуватися кольорами, розташованими дуже близько один до одного на колірному крузі колірної схеми HSV, через їх сильний дисонанс. Прямо протилежні кольори також рідко утворюють гармонійні пари – зелений з фіолетовим або червоний з блакитним (виключенням є пара жовтий – синій).

Краще всього контрастують один з одним кольори, розташовані на відстані чверті кола один від одного, а також два теплих або два холодні кольори більш схожий на один одного чим кольори з протилежних півкуль. Щоб підбір кольорів був завжди вдалим, користуйтеся мінімумом кольорів, але ці кольори мають бути як можна контрастнішими.

Кращими для сприймання є наступне поєднаннями кольорів шрифту і фону:

білий на темно-синьому	білий на пурпуровому
чорний на білому	жовтий на синьому

Поєднання двох кольорів – кольору тексту і кольору фону – істотно впливає на глядача: деякі пари кольорів не тільки стомлюють зір, але і можуть привести до стресу. Складання колірної схеми презентації повинне починатися з вибору двох головних функціональних кольорів, які використовуються для фону і звичайного тексту.

Кольори на всіх слайдах однієї презентації повинні бути однакові, що створить у глядачів відчуття зв'язаності, стильності, комфортності

Стимулюючі (теплі) кольори сприяють збудженню і діють як подразники (червоний, оранжевий, жовтий).

Дезинтегруючі (холодні) кольори заспокоюють, викликають спокійний стан (фіолетовий, синій, блакитний, синьо-зелений, зелений).

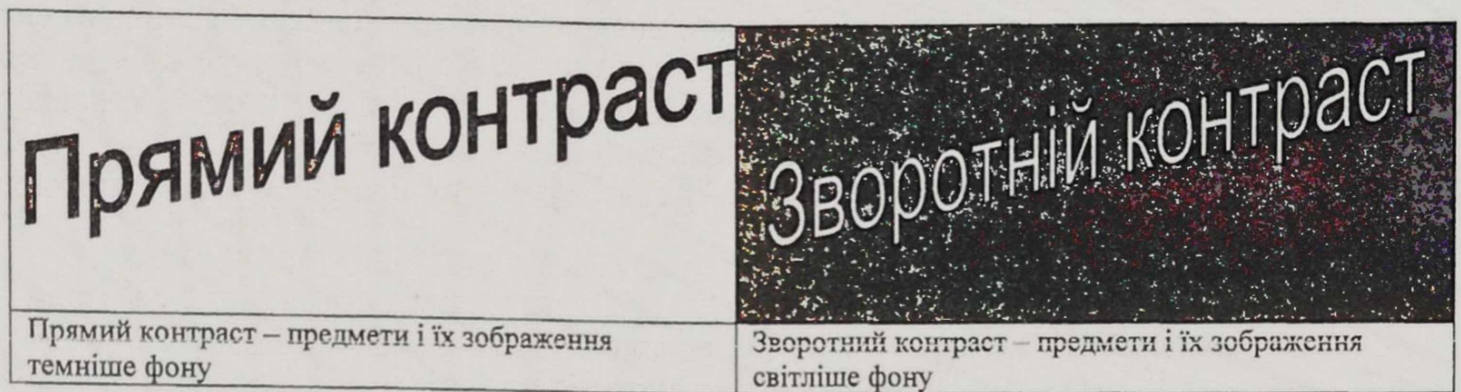
Нейтральними є наступні кольори: рожевий, сіро-блакитний, жовто-зелений, коричневий

Кольори рекомендується вибирати відповідно до психологічної реакції людини: червоний колір – переривання, екстрені повідомлення, небезпека, жовтий – увага і стеження, зелений – вирішальний і т. д.

Для смислового зіставлення об'єктів рекомендується використання в презентаціях контрастних кольорів: червоний – зелений, синій – жовтий, білий – чорний. Червоний колір забезпечує сприйняття тільки при високій яскравості зображення, зелений в середньому діапазоні яскравості, жовтий – в широкому діапазоні рівнів яскравості зображення, синій – при малій яскравості.

Фон є елементом заднього (другого) плану. Він повинен виділяти, відтіняти, підкреслювати дані, що знаходяться на слайді, але не перекривати їх. Будь-який фоновий малюнок підвищує стомлюваність очей і знижує ефективність засвоєння матеріалу.

Важливу роль в організації зорової інформації грає контраст предметів по відношенню до фону.

У презентаціях доцільно використовувати обидва види, як порізно в різних кадрах, так і разом в рамках однієї картинки. Краще щоб більшість роботи було створено в прямому контрасті, оскільки збільшення яскравості веде до поліпшення видимості.

Логічними наголосами прийнято називати психолого-апаратні прийоми, направлені на звертання уваги користувача до певного об'єкту. Психологічна дія логічних наголосів пов'язана із зменшенням часу зорового пошуку і фіксації осі зору по центру головного об'єкту. Прийоми для створення логічних наголосів:

- зображення головного об'єкту яскравішим кольором;
- зміна розміру, яскравості, розташування;
- виділення проблісковим світінням.

Включення як фоновий супровід звуків (пісень, мелодій) також сприяє стомлюваності, розсіюванню уваги і зниженню продуктивності навчання.

Динамічність.

Необхідно підібрати оптимальний для сприйняття темп зміни слайдів, анімаційних ефектів.

Виконання індивідуального завдання з створення власної презентації розраховано на семестр. Робота проводиться за такими етапами:

Підготовчий етап, в якому студент визначається з темою або її визначають разом з викладачем. Для обрання теми і добору матеріалу надається 2 тижня.

Наповнення презентації. Визначається структура, основні етапи відтворення матеріалу, якщо є потреба використовують тестові завдання. Закінчення цього етапу відбувається перед захистом роботи.

Консультаційний етап. Демонстрація робочих версій, усунення недоліків, які як правило виникають в поєднанні графічних, табличних, символічних, текстових даних на одному слайді й поданні їх в узгодженому, презентабельному вигляді в цілому в презентації. Тривалість етапу визначається рівнем обізнаності студента і потребою в об'єктивному оцінюванні роботи.

Демонстраційний етап. Головним завданням цього етапу є використання мультимедійних засобів для наочного подання розробленої презентації. Фактично відбувається перевірка, внесення уточнень, щодо оформлення і наповнення презентації. Цей етап проводиться перед офіційним захистом для усунення технічних помилок.

Захист презентації. Студенту потрібно захистити розроблену презентацію на обрану

тему. Тривалість виступу до 5 хвилин. У виступі доповідач повинен аргументувати вибір теми, розповісти про технічні засоби, якими користувався для створення презентації, відповісти на запитання колег після виступу.

Отже студент опрацьовує чималу кількість літератури для добору матеріалу, причому користується, як паперовими носіями, так і інтернет-ресурсами. Відбувається відтворення раніше набутих знань з використання комп'ютерної техніки і прагнення опанувати нові програмні засоби, причому поштовхом є бажання показати напрацювання і свою роботу найкращим чином, досягти відповідних результатів, а не отримати просто певну кількість балів. Після проходження всіх етапів підготовки і захисту презентації студент опрацьовує нові програмні засоби, здобуває нові знання і ділиться ними з іншими студентами. Під час захисту відбувається певне перевтілення студента, який виступає в ролі вчителя, а його колеги є можливо першою аудиторією, яка повинна зрозуміти все те, що розповідає майбутній учитель інформатики, як з точки зору інформативного викладу матеріалу, так і педагогічного.

Спостереження за проведенням таким чином лабораторними роботами дають змогу зробити висновок, що в процесі навчання студенти виконували роботу, в якій перевірялася сформованість наступних знань і умінь:

Знання теоретичних положень когнітивної психології про методи пізнання.

Уміння реалізації ідеї, образу, процесу, поняття графічними та візуальними засобами, засобами звуку.

Уміння використовувати програмно-технічне забезпечення мультимедіа – технології.

Уміння використовувати глобальну мережу Internet для пошуку необхідних даних і їх цілеспрямованого застосування в мультимедійній презентації.

На завершальному етапі – захисті роботи студент впевнено користується новітніми інформаційними технологіями, що в подальшому навчання знімає проблеми у використанні мультимедійних пристроїв та програмних засобів. Дослідницький підхід сприяє більш ефективному засвоєнню матеріалу ніж класичні методи викладання і навчання. Враховуючи досвід, який набутий протягом 5 років, а це апробація на 300 студентах можна стверджувати, що поєднання традиційних з дослідницьким методами викладання і навчання інформатики дають кращий результат саме в набутих знаннях і вміннях, а це в свою чергу дає змогу сподіватися, що будуть підготовлені компетентні майбутні вчителі інформатики.

Використана література:

1. Жалдак М. І., Рамський Ю. С., Рафальська М. В. Модель системи соціально-професійних компетентностей вчителя інформатики // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія № 2. Комп'ютерно-орієнтовані системи навчання: зб. наукових праць / Редрада. – К.: НПУ імені М. П. Драгоманова, № 14 (7)
2. Раков С. А. Математична освіта: компетентісний підхід з використанням ІКТ: монографія / Раков Сергій Анатолійович. – Х.: Факт, 2005. – 360 с.
3. Рамський Ю. С. Зміни в професійній діяльності вчителя в епоху інформатизації освіти // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія № 2. Комп'ютерно-орієнтовані системи навчання: зб. наук. праць / редрада. – К.: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2007. – № 5(12). – С. 10-12.
4. Всемирный доклад по образованию, 1998 г.: Учителя, педагогическая деятельность и новые технологии / ЮНЕСКО. – Париж: ЮНЕСКО, 1998. – 175 с.
5. Курвина А. В. Использование компьютера в преподавании астрономии // Астрономия в системе современного образования: материалы II Всероссийской научно-практической конференции. – СПб., 1998. – С. 134-137.
6. Подласый И. П. Педагогика. Новый курс: учебник для студ. пед. вузов. – М., 1999.
7. Криснова Г. А., Савченко П. А., Савченко Н. А. Общие подходы к созданию рационального интерфейса обучающих программ // Открытое образование. – № 6. – 2001. – С. 9-11.
8. Леньков С. Л., Рубцова Н. Е. Эргономическое проектирование электронных учебников // Открытое образование. – № 2. – 2001. – С. 10-13.
9. Черемных Г. В. Приемы визуализации в педагогических технологиях // IX юбилейная конференция-выставка "ИТО": сборник трудов участников конференции. – Часть II. – М.: МИФИ, 1999. – С. 386-387.

А н н о т а ц и я

В статье на примере изучения темы "Электронные презентации" даются методические рекомендации, которые будут способствовать умению спланировать и осуществить научный поиск, разработать замысел, организовать и осуществить опытно экспериментальную работу, заинтересовать студента к учебе и получению удовлетворения от результатов выполнения. Описаны основные принципы разработки электронных презентаций. Описаны основные этапы разработки и создания собственной презентации, в процессе чего студенты выполняют работу, в которой проверяется сформированность следующих знаний и умений: теоретических положений когнитивной психологии о методах познания, умения реализации идеи, процесса, понятия средствами мультимедиа, умения использовать программно техническое обеспечение мультимедиа – технологии, умения использовать глобальную сеть Internet для поиска необходимых данных и их целеустремленного приложения в мультимедийной презентации. В результате этого студент уверенно пользуется новейшими информационными технологиями, что в дальнейшем снимает проблемы в использовании мультимедийных устройств и программных средств.

S u m m a r y

In the article on the example of study of the theme "Electronic presentations" there are given the methodical recommendations that will assist the ability to plan and carry out a scientific search, develop a project, organize and carry out the experimental work skillfully, to interest a student in the studies and receipt of satisfaction from the results of implementation. The basic principles of development of electronic presentations are described. The principal stages of development and creation of someone's own presentation are described. In this process the students implement the work in which the formation of the following knowledges and abilities is checked up: theoretical items of cognitive psychology about the methods of cognition, ability to realize the idea, process, concepts by the tools of multimedia, abilities to use software multimedia – technologies, abilities to use the global network of Internet for the search of necessary data and their purposeful application in multimedia presentation. As a result a student uses the up-to-date informational technologies confidently, that in future removes problems in the usage of multimedia devices and software tools.

Заболотний В. Ф.,
ВДПУ імені Михайла Коцюбинського

ОЦІНЮВАННЯ МЕТОДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ З МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ

У статті розглядаються питання оцінювання навчальних досягнень студентів з методики фізики.

Ключові слова: методика навчання фізики, методична підготовка.

Контроль, перевірка та оцінювання знань і умінь студентів є основними компонентами педагогічної діагностики з методики навчання фізики.

Як будь-який компонент педагогічної діяльності, контроль базується на дидактичних принципах – теоретичних положеннях, у відповідності до яких має здійснюватись практична діяльність викладача та студентів і на основі яких визначаються зміст перевірки та оцінювання знань, їх методи і форми. У педагогічних дослідженнях виділяють наступні принципи контролю знань у вищій школі: дієвості, систематичності, індивідуалізації, диференціації, об'єктивності, єдності вимог, оптимальності [2].

Найпоширенішими формами контролю знань студентів є усне і письмове опитування, самостійні і контрольні роботи, тестові завдання, колоквіуми, курсові та дипломні роботи, заліки та екзамени.

Під час практичної діяльності використовують вхідний, поточний, підсумковий і заключний види контролю навчальних досягнень.